

Улюблений день Грімма та Морквинки

Одного звичайнісінького січневого дня Грімм сидів у книгарні й писав вірші. Дощ періщив по даху й барабанив по вітрині. За такої погоди книгарю й зебрслику годі було чекати відвідувачів. Тож чоловік зручно вмовстився у своєму кріслі біля покинутої пальми й шкрябав щось у записничку.

Морквинка натомість розгулював крамницею. Скрізь були стоси книжок: біля каси, на маленькому золотому столику, ба навіть на підлозі. Малесенький зебрслик видирався на книжечки про принцес, балансував на путівниках і гойдався на майже покинутій пальмі.

Тоді звірятко зістрибувало додолу, гопцювало до дверей і визирало через вітрину на головну площу села.

— Ми тут геть самотні, — поскаржився Морквинка. Книгар відвів погляд від записничка.

— Ах, невдовзі все зміниться, — заспокоїв він. — Хіба ти забув, що сьогодні за день?

— Це й сліпому видно, — пробуркотів Морквинка й виліз до чоловіка на бильце фотеля. — Сьогодні дощорок.

— Так, але, на щастя, сьогодні теж вівторок, — книгар підсадив маленького зеброслика, а той наставив вушка.

— Ох... то сьогодні буде читання? — поцікавилось створіннячко й відчуло щось тепле, схоже на юшку, в животі. Вівторок — його улюблений день.

Щотижня книгар та його зеброслик запрошували всіх сільських дітей до себе у крамницю. Разом вони будували шатерка й таємні тунелі між полицями, нишпорили у книжках і за горнятком какао читали вголос різні історії. Саме так, як тоді, коли Грімм був маленьким хлопчиком, а книгарнею завідував його тато.

На вхідних дверях задзеленчали дзвіночки, й досередини влетіла пожежниця Феліна.

— Це ти, — мовив Грімм і миттю зашарівся. Пожежниця Феліна була така хоробра, сильна й вродлива,

як жодна інша дівчина в селі. Не дивно, що Грімм трішки закохався в неї.

Феліна струсила краплі дощу з розпелеханого волосся.

— Хотіла запитати, чи зготувати тобі й зеброслику ще зупи? За такої погоди щось тепле не завадить.

— А й справді! — запищав Морквинка й зістрибнув із бильця крісла. — Саме тому МИ приготували щось тепле для ТЕБЕ. Правда, Грімме?

Книгар кивнув. Він зник за полицею з кулінарними книжками й за мить приніс із маленької кухоньки банячок зі свіжозвареним какао й простягнув його Феліні.

— Залишся на горнятко. Какао добре від застуди. Оповідку теж отримаєш на додачу. Сьогодні наш улюблений день. Діти прийдуть на читання.

Феліна замислилася.

— Правду кажучи, я ще мала почистити маячок на пожежній машині, — пояснила вона. — Але пропозиція гарячої оповідки з какао звучить напрочуд спокусливо.

Грімм аж засвітився від щастя.

Невдовзі до крамниці вбігли перші діти. Як і щовівторка, відколи зеброрлик замешкав у Грімма.

Хлопчики й дівчатка познімали свої гумачки й по-вмощувалися зручненько. Щотижня вони вигадували нові забави. Цього разу діти разом із пожежницею Феліною збудували печеру біля входу в пивницю. Принесли туди цілу гору покривал, подушок і скринь із книжками й порозкладали їх так, щоб для всіх було місце.

Сьогодні Тереза привела свого маленького братика.

— Ласкаво просимо у «Книжкову скриню», — привітав його Грімм. Та хлопча у червоних штанцях заховалося за спиною сестри і вступилося в підлогу. Тереза схопила його за руку.

— Узагалі-то Лім хотів на ігровий майданчик, — зітхнула вона. — Ходи, Ліме, покажу тобі моє улюблене місце за книжками про дерева. Тобі сподобається не менш ніж з'їжджати з гірки, — маленький відвідувач і далі стояв як укомпаний.

Ось тоді він угледів зеброслика. Звірятко вилізло на касову стійку і вправлялося стояти догори ногами на книжках.

Лім відпустив руку сестри і підійшов до стійки.

— Такої тваринки я ще не бачив, — по-важно заявив він.

Морквинка опустився на копитця.

— Не дивно, адже я зеброслик, — пояснив він. — Трішки зебра, трішки ослик. Від кожного потроху й найкраще від обох, — він нахилив голівку й похитав вушками. — Тебе тут я теж іще не бачив. Ти також якесь особливе створіння?

Він злегка тицьнув наймолодшого відвідувача копитцем у плече. Лім засміявся.

— Не знаю.

Хлопча вилізло на ослінчик біля каси й уважно придивилося до книжки, на якій тренувалася тваринка. На обкладинці був намальований зеброслик. Під ним виднілася назва вигадливими літерами «Морквинка для Грімма». Тоді він зауважив чорно-білу закладинку, що звисала внизу зі сторінок. Майже як хвостик зеброслика.

— Це книжка про Морквинку, — підказав Грімм. — Хочеш зазирнути?

Зміст

Улюблений день Грімма та Морквинки.....	5
Грімм та Морквинка граються у маскарад.....	15
Грімм, Морквинка й цятки на смужках.....	27
Грімм, Морквинка й ліжечко на вітрині.....	35
Грімм, Морквинка і Ранункель.....	45
Грімм та Морквинка хлюпаються у воді.....	55
Грімм, Морквинка і морський коник.....	67
Грімм, Морквинка і Блакитне Диво.....	78
Грімм та Морквинка печуть картоплю на вогні.....	87
Грімм, Морквинка та чарівні фломастери.....	93
Грімм та Морквинка йдуть у МУ-У-Узей.....	101
Грімм та Морквинка відчиняють дверцята.....	108
Грімм та Морквинка пишуть лист до Різдвяного Дідуся...117	
Грімм, Морквинка й маленька тітонька Камамбер.....	130